

Dr. Kövesdy Attila
adó és számviteli politikáért felelős államtitkár
részére

Pénzügyminisztérium
Budapest
József Nádor tér 2-4.

Tárgy: A vagyonadó magyarországi bevezetése

Tisztelt Államtitkár Úr!

Köszönettel megkaptuk a Magyar Okleveles Adószakértők Egyesülete (rövid neve: MOKLASZ) részére küldött megkeresését a tervezett vagyonadóval kapcsolatban. A szakmai munkába bevontuk a STEP Hungary – Magyarországi Bizalmi Vagyonkezelők és Örökléssel Foglalkozó Szakemberek Egyesületét is (rövid neve: STEP Hungary), hogy tudásunkat egyesítve a jogszabályalkotás korai fázisában elkészítsük a problématerképet a vagyonadó esetleges magyarországi bevezetéséhez.

A problématerkép elkészítése azért kiemelkedő fontosságú, mert egy új adónem bevezetése esetén számos olyan szempontt érdemes figyelembe venni, amelyek már rövid távon is kihatással lehetnek a bevezetés sikerességére, társadalmi elfogadottságra, valamint az adófizetési hajlandóságra. Egy ilyen összetett szabályozási kérdésben a jogalkotás előfeltétele a lehetséges gazdasági, jogi, költségvetési és társadalmi következmények rendszerszintű feltárása. A problématerkép célja ezért nem valamely előre meghatározott szakpolitikai álláspont alátámasztása, hanem annak azonosítása, hogy a tervezett szabályozás milyen kérdésekre köteles választ adni, milyen kockázatokkal járhat, és milyen garanciák mellett érheti el a kitűzött közpolitikai célokat.

A problématerkép elkészítése egyúttal a minőségi jogalkotás követelményeinek érvényesülését is szolgálja. A jelentős gazdasági és társadalmi hatású adójogi beavatkozások esetében különösen fontos, hogy a szabályozás ne kizárólag bevételi szempontok alapján kerüljön kialakításra, hanem előzetesen feltárásra kerüljenek annak versenyképességi, beruházási, alkotmányossági, adminisztratív és jogbiztonsági következményei is.

Az alábbiakban ismertetett szempontokon túlmenően a továbbiakban is örömmel veszünk részt a szakmai egyeztetésekben, különösen a konkrét jogszabályi koncepció, illetve normaszöveg megismerését követően. Álláspontunk szerint a szabályozás hosszú távú működőképességét, társadalmi elfogadottságát és jogbiztonságát jelentősen elősegítheti a szakmai szervezetek és a jogalkotó közötti folyamatos konzultáció, valamint az esetleges gyakorlati problémák előzetes feltárása.

1. Kiindulópontok

A vagyonadó önmagában nem kezelhető elszigetelt adópolitikai eszközként. A nemzetközi tapasztalatok és az OECD elemzése alapján a visszatérő nettó vagyonadó indokoltsága mindig az adott ország teljes adórendszerétől függ: milyen mértékben adóznak a tőkejövedelmek, a tőkenyereségek, a hagyatékok, az ingatlanok, a vállalkozási jövedelmek és a vagyontranszferek. Az OECD kifejezetten rögzíti, hogy a vagyonadó megítélése nem történhet izoláltan, hanem az egész adórendszerrel és az adott ország gazdasági-társadalmi körülményeivel együtt értékelendő.

Ebből Magyarországra nézve az következik, hogy **a vagyonadót nem célszerű gyorsan bevezethető adónemként kezelni**. Ha a közpolitikai cél az igazságosabb közteherviselés, akkor annak előfeltétele a teljes magyar adórendszer áttekintése: a munkajövedelmek, tőkejövedelmek, osztalékok, árfolyamnyereségek, ingatlanjövedelmek, hagyatékok, helyi adók, vállalkozási adók, szektorális különadók és kedvezményes megtakarítási formák együttes vizsgálata.

Svájcban a vagyonadó nem önmagában álló adónem: az OECD vagyonadóval kapcsolatos legfrissebb tanulmánya is jelzi, hogy Svájcban nincs általános tőkenyeresség-adó, ezért ott a vagyonadó részben más adóteher hiányát pótolja. Ezzel szemben Magyarországon a tőkejövedelmek — például az osztalék, kamat, árfolyamnyereség és ingatlanhasznosításból származó jövedelem — főszabály szerint adókötelesek. Így egy magyar vagyonadó változatlan adórendszer mellett könnyen **ráépülő, kettős vagy többszörös tőkeadóztatássá** válna, nem pedig egy másik adóteher kiváltásává.

A vagyonadó ott működhet jobban, ahol az nem önmagában „ráépülő” adó, hanem az adórendszerbe illeszkedő, célzott adópolitikai elem. Svájcban a magánszemélyek árfolyamnyereségére adómentesség áll fenn, ezért a svájci vagyonadó nem másolható mechanikusan a magyar rendszerbe.

2. A probléma pontos meghatározása

A vagyonadóval kapcsolatos vita első kérdése nem az, hogy „kell-e a vagyonosokat adóztatni”, hanem az, hogy **milyen problémát akar a jogalkotó megoldani**.

Lehetséges közpolitikai célok:

1. költségvetési bevételnövelés;
2. igazságosabb közteherviselés;
3. vagyoni egyenlőtlenségek mérséklése;
4. indokolatlan vagyongyarapodás kezelése;
5. lakhatási célú vagy spekulatív ingatlanvagyon kezelése;
6. tőkejövedelmek alul-adóztatásának kompenzálása;
7. az adórendszer progresszivitásának növelése.

Ezek közül nem mindegyikre alkalmas ugyanaz az eszköz. Az OECD szerint a vagyoni egyenlőtlenségek kezelése legitim cél, de a nettó vagyonadó nem feltétlenül a legjobb eszköz, különösen akkor, ha már léteznek széles körű tőkejövedelem-adók és jól működő vagyontranszfer-adók.

Ezért a magyar problématerkép első pontja az, hogy szükséges elkülöníteni **az indokolatlan, jogellenes vagy adóelkerüléssel létrejött vagyonok vizsgálatát a jogszerűen, adózott jövedelemből felépített, termelő vagy lakhatási célú vagyon általános megadóztatásával**.

Az előbbire célzott vagyonosodási vizsgálat, adóellenőrzés, erőteljesebb transzparenciaszabályozás és tényleges tulajdonosi nyilvántartás, valamint a hatékonyabb nemzetközi információcsere alkalmas. Az utóbbira kivetett általános vagyonadó viszont könnyen aránytalan, gazdaságilag káros és bizalomromboló lehet.

3. Nemzetközi tanulságok

3.1. A nettó vagyonadó visszaszoruló adónem

Az OECD szerint 1990-ben még 12 OECD-ország alkalmazott egyéni nettó vagyonadót, 2017-re azonban már csak négy, amelyekből csak egy tagja az Európai Uniónak (Spanyolország). Ez egyben azt is jelenti, hogy egy adónemmel kapcsolatos fontos feltétel, a nemzetközi beágyazottság nem áll fenn. A megszüntetés indokai között a hatékonysági költségek, a tőkemenekítés kockázata, az újraelosztási célok korlátozott teljesülése, a szűk adóalap, az adóelkerülés, valamint a magas adminisztrációs költségek szerepeltek.

Európai kontinensen teljes körű nettó vagyonadót már csak Norvégia, Spanyolország és Svájc alkalmaz; Franciaország, Olaszország, Belgium és Hollandia inkább csak meghatározott eszközosztályokra vet ki vagyonyjellegű adót.

3.2. A bevételi hozam jellemzően alacsony

Az OECD 2016-os adatai szerint az egyéni nettó vagyonadó bevétele Spanyolországban a GDP 0,2%-a, Svájcban 1,0%-a volt; az összes adóbevételen belül Franciaországban 0,5%, Svájcban 3,7% volt. A Tax Foundation 2022-es adatai hasonló képet mutatnak: a vagyonadó-bevétel Spanyolországban a GDP 0,19%-a, Svájcban 1,19%-a volt, az összes adóbevételen belül pedig 0,51%, illetve 4,35%.

A fiskális tanulság: a vagyonadó politikailag látványos, de gyakran alacsony bevételi hozamú eszköz, miközben jelentős gazdasági, adminisztratív és jogvitakockázatot hordoz.

3.3. Svájc nem egyszerűen „vagyonadós ország”

A svájci gyakorlat nem önmagában a vagyonadó sikertörténete, hanem egy sajátos adórendszeri egyensúly része. Svájcban nincs általános tőkenyereség-adó, és éppen az ilyen rendszerekben lehet erősebb az érv a vagyonadó mellett, mert a vagyonadó részben helyettesítő funkciót tölthet be.

Magyarországon ezzel szemben a tőkejövedelmek adókötelesek, és a vállalkozási vagyon hasznosítása is több csatornán adózik: társasági adó, iparűzési adó, osztalékadó, szja, szocho, illetékek, helyi adók, szektorális adók. Ezért a svájci példa nem érv egy magyar vagyonadó mechanikus bevezetése mellett; éppen ellenkezőleg, arra figyelmeztet, hogy **a vagyonadó csak akkor értelmezhető, ha pontosan megmondjuk, milyen más adót vált ki, mérsékel vagy egészít ki.**

Ugyanitt fontos kiemelni a nemzetközi példák közül, hogy Finnországban is már megszüntették a nettó vagyonadót, ugyanakkor ezzel egyidejűleg inkább a tőkejövedelmek adóztatására tértek át.

3.4. Spanyolország: területi hatály és nem rezidens vagyon

Ha a magyar szabályozás kizárólag magyar adórezidens magánszemélyeket terhelne, akkor a Magyarországon fekvő, külföldi tulajdonban álló ingatlanvagyon indokolatlan versenyelőnybe kerülhetne a hazai tulajdonú magyar ingatlanvagyonnal szemben. A spanyol adóhatóság tájékoztatása szerint a rezidensek személyi kötelezettség alapján, a nem rezidensek pedig „reálkötelezettség” alapján adóznak, vagyis utóbbiak a Spanyolországban található vagyonuk után.

Magyarországon ezért a problématerkép egyik önálló kérdése: **ha bármilyen ingatlanvagyon-adó vagy vagyonadó megjelenik, annak ki kell-e terjednie a Magyarországon fekvő, külföldi tulajdonú ingatlanokra (vagy más vagyontárgyakra is, amelyek a hazai vagyonadó hatálya alá tartoznak)?** A versenysemlegesség és az igazságosság szempontjából erre főszabály szerint igen a válasz, de ezt indokolt összehangolni az uniós joggal, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményekkel és a nem diszkriminatív adóztatás követelményével. Fordított esetben a magyar adóilletőségű és/vagy állampolgárságú személyek külföldi ingatlanvagyonára –nemzetközi adózási szabályok alapján- nem vonatkozhat a magyar vagyonadó (az ingatlan mindig a fekvése szerinti országban adózik) ezáltal tőkekiáramlást indukálna.

4. A magyar vagyonadó problématerképe

4.1. Rendszerszintű probléma: hova illeszkedik az adórendszerben?

Kérdés: A vagyonadó új, ráépülő adó lenne, vagy más adókat váltana ki?

Probléma: Ha a vagyonadó a meglévő önkormányzati vagyonadó, a tőkejövedelem- és a vállalkozási adók mellé kerül, akkor kettős vagy többszörös adóztatás jön létre. Az OECD szerint a vagyonadó mellett csak korlátozott érvek szólnak akkor, ha egy országban már széles körű tőkejövedelem-adó és jól kialakított öröklési vagy ajándékozási adó működik.

Szabályozási kérdések:

- Mely meglévő adóterhet váltaná ki vagy mérsékelné?
- Hogyan viszonyulna az szja-hoz, osztalékadóhoz, szochóhoz, tao-hoz, ipához, szektorális adókhoz, illetékekhez és helyi ingatlanadókhöz?
- Figyelembe veszi-e a teljes effektív adóterhelést?
- Lesz-e felső korlát a jövedelemhez vagy hozamhoz viszonyított teljes adóterherre?
- Személyre, családra vagy közvetlen leszármazottakra is vonatkozik?

Javasolt irány: A teljes hazai adórendszer koncepciójának átfogó, az összes adónemet érintő vizsgálata keretében javasolt bevezetni a vagyonadót. Ezzel az eddigi megtakarításra ösztönző rendszer (alacsony jövedelemadó, magas fogyasztási adó) helyett a fogyasztásra ösztönzés kerülhetne előtérbe.

4.2. Célprobléma: mi a célja a vagyonadónak?

Kérdés: Mi a célja a vagyonadónak: igazságosabb adórendszer vagy a vitatható eredetű vagyonok megadóztatása?

Probléma: A visszatérő vagyonadó nem tudja megfelelően megkülönböztetni a jogszerű, adózott, termelő vagyont a vitatható eredetű vagy adóelkerüléssel felhalmozott vagyontól. A

vagyon eredetének vizsgálatára nem az általános vagyoadó, hanem más jogi eszközök és eljárások alkalmasak.

Szabályozási kérdések:

- A cél állami bevételsterzés vagy igazságossági korrekció?
- A cél az extrém vagyon adóztatása vagy a felső-középosztály vagyonának adó jellegű elvonása is?
- A cél a jogellenes módon szerzett vagyon vagy minden magas nominális értékű vagyon adóztatása?
- Van-e külön eszköz az indokolatlan vagyongyarapodás vizsgálatára?

Javasolt irány: A jogellenes vagy indokolatlan vagyonosodást célzott ellenőrzési és transzparencia-eszközökkel érdemes kezelni, az általános jellegű vagyoadó megítélésünk szerint erre nem alkalmas eszköz.

4.3. Értékhatár-probléma

Kérdés: Hol húzódjon meg az adókötelezettség alsó határa?

Probléma: Az eddig nyilvánosságot látott elképzelésekben szereplő 1 milliárd forintos küszöb a magyar politikai kommunikációban magasnak tűnhet, de budapesti, agglomerációs és vállalkozói kontextusban nem feltétlenül jelent extrém vagyont. Egy családi ingatlan, telephely, iroda, géppark, üzletrész vagy bérbeadott ingatlanportfólió együtt könnyen elérheti ezt a szintet.

A magyar gazdaság gerincét és a foglalkoztatás zömét a családi vállalkozások adják. A fent megjelölt küszöbértéken alapuló vagyoadó nagy mértékben a családi vállalkozásokat, illetve azok magyar tulajdonosait terhelné, miközben a külföldi tulajdonú vállalkozásokban lévő vagyon után a külföldi tulajdonosok a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményekre tekintettel semmilyen adót nem fizetnének.

Szabályozási kérdések:

- Nettó vagy bruttó vagyonra vonatkozik-e a küszöb?
- Egyéni, háztartási vagy családi szinten kell-e számítani?
- Beszámítások és összeszámítási mechanizmusok?
- Hogyan kell kezelni a közös tulajdont, házastársakat, gyermekeket?
- Automatikusan indexálódik-e az értékhatár inflációval?
- Más küszöb vonatkozzon-e ingatlanra, pénzügyi vagyonra, üzletrészre és luxuseszközökre?
- Hogyan kezelendő a vállalkozási vagyon a már meglévő adók és a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények függvényében?
- Kitől (milyen szakképzettségekkel rendelkezőtől) várható el, hogy képes legyen egy-egy vagyonelem értékének meghatározására az önadózás keretein belül?

Javasolt irány: Az alsó küszöbnek a valóban kiemelkedő vagyoni szintet kell céloznia.

4.4. Adómérték-probléma

Kérdés: Mekkora éves kulcs nem válik túlzóvá?

Probléma: Az eddig nyilvánosságot látott elképzelésekben szereplő 1%-os éves vagyoadó magas teher, különösen a jövedelmet nem termelő vagy alacsony hozamú vagyonelemeknél.

Az OECD rámutatott, hogy a vagyoadó nem a tényleges hozamot, hanem a vagyánállományt terheli, ezért alacsony hozamú eszközöknél aránytalan lehet. Svájcban a kulcs 0,1%-tól indul, és a legmagasabb kantonokban közelíthet az 1%-hoz; Norvégiában 1–1,1%, Spanyolországban pedig akár 3,5% is lehet, de számos mentességgel és jövedelemhez kötött korláttal. Itt érdemes kiemelni, hogy ezekben az országokban évszázadok alatt felhalmozott vagyonokról beszélhetünk.

Az adóhatósági kapacitás kímélete, valamint a könnyű kiszámíthatóság és az adózói biztonságérzet növelése érdekében célszerű megfontolni, hogy fix összegű, egyfajta átalányadót állapítson meg az elfogadásra kerülő jogszabály. Ennek keretén belül az adó alanya választhatna, hogy pontosan kiszámolja az adó alapját és a fizetendő adót vagy helyette inkább átalány vagyoadót fizet.

Szabályozási kérdések:

- Lehet-e 1%-os kulcsot alkalmazni ott, ahol a vagyon hozama ennél alacsonyabb?
- Kell-e a vagyon hozamához kötött adóplafon?
- Kell-e vagyoni sávokhoz igazodó rendszer?
- Kell-e külön szabály a nem likvid vagyonelemekre?
- Célszerű-e választhatóvá tenni az átalány vagyoadót az egyszerűsítés érdekében?

Javasolt irány: A legnagyobb vagyonokra legfeljebb 1%-os, míg ezen szint alatt ezrelékes, sávos kulcsok bevezetése ajánlott, amelyet átalányadóval lehet kombinálni. Ezeket szükséges a vagyon hozamához kötött korláttal alkalmazni.

4.5. Kettős adóztatási probléma

Kérdések:

1. Ugyanazt az adóalapot többször terheljük-e újra?
2. Hogyan viszonyul a tervezett vagyoadó a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények rendszeréhez?

Probléma:

1. Magyarországon a tőkejövedelmek és vállalkozási jövedelmek főszabály szerint már adókötelesek. Ha az ezekből képzett vagyont évente újabb vagyoadó terheli, akkor a rendszer nem a még nem adózott vagyont, hanem a már adózott vagyánállományt adóztatja újra. Az OECD szerint a kettős adóztatás megítélése az adott ország teljes tőkeadó-terhétől és a vagyoadó kialakításától függ.
2. Magyarország kiterjedt kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény rendszerrel rendelkezik. Az adóegyezmények általános jellemzője, hogy az adóztatás joga jellemzően a hazai ingatlanok vonatkozásában Magyarországhoz kötődik, míg a külföldi ingatlanok esetében a másik államnak áll fenn az adóztatási joga. Ugyanitt fontos kiemelni, hogy Magyarország többnyire az adóegyezményekben a mentesítés módszerét alkalmazza, ha a külföldi államnak is van adóztatási joga. Ily módon a magyar vagyoadó alanyai esetében előfordulhat, hogy nem kell belföldön adózniuk egyes külföldi vagyonelemek után. Ez a körülmény akár azt is eredményezheti, hogy inkább külföldi vagyontárgyakat vásárolnak a vagyoadó alanyai.

Szabályozási kérdések:

- Mentese-e a bizonyíthatóan adózott jövedelemből keletkezett vagyon?
- Beszámítható-e a tőkejövedelem után megfizetett adó?
- Levonható-e a vagyonadó a jövőbeni tőkenyereség- vagy jövedelemadóból?
- Külön kell-e kezelni az adózott hozamot és az adózatlan értéknövekedést?
- Beszámítható-e a vállalkozási szinten már megfizetett szektorális különadó?
- Beszámítható-e a helyi adó?
- Hogyan kezelendő a Magyarországon az adózás alól mentesített külföldi vagyon?

Javasolt irány: A vagyonadó csak akkor vizsgálható, ha van szabály a kettős adóztatás elkerülésére. Ennek egyik formája lehet a beszámítás, adóplafon, vagy olyan minimumadó-jellegű konstrukció, amely nem rakódik korlátlanul a meglévő tőkeadókra.

Ezzel együttvizsgálni kell a Magyarország által megkötött kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények rendszerét és annak hatásmechanizmusát.

4.6. Termelő vagyon problémája

Kérdés: Adóztatható-e ugyanúgy egy gyár, telephely, iroda, géppark vagy üzletrész, mint egy passzív luxuseszköz?

Probléma: A termelő vagyon adóztatása közvetlenül ronthatja a beruházási, vállalkozási és munkahelyteremtési ösztönzőket. A külföldi tulajdonú cégek tulajdonosai előfordulhat, hogy nem fizetnének magyar vagyonadót, vagy azért, mert nem alanyai vagyonadónak, vagy a megkötött adóegyezmények miatt, miközben a magyar adóalany tulajdonosok igen, ami versenyhátrányt okozhat a hazai vállalkozóknak. Ily módon egy esetleges vagyonadó, amely kiterjed a vállalkozási vagyonra, indokolatlanul a hazai piacot sújtaná.

Az OECD ajánlásai között szerepel az üzleti eszközök mentesítése, világos kritériumok mellett, biztosítva, hogy valódi üzleti tevékenységről és a szakmai tevékenységben közvetlenül használt eszközökről legyen szó. A nemzetközi tapasztalat úgy foglalható össze, hogy ha a működő cégekben lévő vagyont teljesen kivesszük az adóalapból, akkor a vagyonadó könnyen okafogyottá válhat, mert a nagyobb vagyontokot cégekbe, holdingokba, alapítványokba lehet strukturálni, ugyanakkor, ha a termelő vagyont teljes piaci értéken, évente, kedvezmények nélkül adóztatják, akkor likviditási nyomást, beruházás-visszafogást és tőkekiáramlást okozhat.

Az OECD megközelítése szerint a vagyonadó kialakításánál különösen fontos, hogy az adó ne okozzon indokolatlan torzítást és ne büntesse túl a termelő beruházást. Ezt a gondolatot a magyar szabályozási javaslatban úgy lehetne megjeleníteni, hogy a működést szolgáló aktív vagyonelemek részben vagy egészben mentesülhetnek, míg a passzív, a vagyon csak „parkoltató” elemek nagyobb arányban adózhatnak. A Számviteli törvény alapján a beszámoló mérlege alkalmas lehet arra, hogy a vagyonelemeket könyv szerinti logikával csoportosítsuk. Az aktív termelő vagyonhoz tartozhatnak például a vállalkozás működéséhez szükséges tárgyi eszközök, készletek, vevőkövetelések, termeléshez vagy szolgáltatáshoz kapcsolódó immateriális javak, valamint a működéshez szükséges pénzeszközök. Passzív vagyonnak minősülhetne például a vállalkozás működését nem szolgáló értékpapír-portfólió, befektetési célú ingatlan, luxusvagyon vagy olyan eszköz, amelyet nem a vállalkozás érdekében tartanak.

Fentiek alapján az alábbi módszerek jöhetnek számításba, amelyeket ugyancsak mérlegeltünk:

Megoldási irány	Módszer	Előnye	Hátránya
1. Széles adóalapú vagyonadó, piaci értéken	Minden jelentős vagyonelem, így a magáncéges üzletrész is adóalapba kerülne. A cél az, hogy a nagyon nagy vagyonokat ne lehessen cégekbe vagy holdingokba csomagolással kivonni.	Igazságosabbnak tűnik, mert a nagy vagyonokat valóban eléri. Az adóelkerülési lehetőség kisebb.	A nem tőzsdei cégek piaci értékelése nehéz, drága és vitatható. Likviditási gondot okozhat.
2. Könyv szerinti, saját tőke alapú adóztatás	Az üzletrész értéke nem becsült piaci érték, hanem a beszámolóból kiolvasható saját tőke, illetve annak tulajdoni hányad szerinti része lenne.	Egyszerűbb, ellenőrizhetőbb, kevesebb becslési vita. A beszámoló minden évben rendelkezésre áll.	Nem mutatja a valós piaci értéket. Egy erős márka, know-how vagy jövőbeli növekedés alulértékelt lehet.
3. Saját tőke növekményére épülő adó	Nem a teljes üzletrészvagyont, hanem az adott időszakban kimutatott vagyongyarapodást adóztatná.	Jobban célozza a gyarapodást. Kevésbé bünteti a régen felépített termelő vagyont.	A tulajdonosi osztalékpolitika befolyásolhatja. Cégcsoportoknál ki kell szűrni a belső átrendezéseket.
4. Aktív-passzív vagyon szétválasztása	A működést szolgáló eszközök kedvezményt vagy mentességet kapnának, a passzív vagyonparkoltató eszközök nagyobb arányban adóznának.	Védi a beruházást, munkahelyet, működő vállalkozást. Közelebb áll az OECD hatékonysági megfontolásaihoz.	Határvitákat okozhat: mi működési célú és mi passzív? Külön szabály kell vegyes használatú eszközökre.
5. Tőkejövedelem-központú modell	Nem a vagyonállományt adóztatná évente, hanem az osztalékot, kivétet, részesedésértékesítést, tőkekivonást, exitet és öröklést.	Az IMF megközelítésével összhangban kevésbé likviditásromboló, mert pénzmozgáshoz vagy realizált hozamhoz kötődik.	Ha a tulajdonos nem vesz ki jövedelmet, a vagyon sokáig adózatlanul nőhet.
6. Átmeneti vagyonállapot-adó + jövőbeni tőkejövedelem-adózás	A jelenlegi nagy vagyonállományt egyszeri vagy időben korlátozott rendszer kezelné, a jövőre pedig inkább osztalék- és tőkejövedelem-adózás lépne.	Kompromisszumos megoldás. Kezeli a múltbeli hirtelen gazdagodást, de nem teszi tartóssá a termelő vagyon éves büntetését.	Nehéz meghatározni a kezdő vagyoni állapotot és a gyarapodás időtávját.
7. Forráscélhoz kötött vagyonadó	Az adó bevétele láthatóan tudományra, oktatásra, tehetséggondozásra, K+F-re, szakmai utánpótlásra menne.	Növelheti az elfogadottságot. A nagy adózó magánszemélyek mecénási szerepet kaphatnak.	Költségvetési technikailag óvatosan kell megoldani, nehogy csak kommunikációs címkézés legyen.

Szabályozási kérdések:

- Mentésül-e a működő vállalkozási vagyon?
- Hogyan kell kezelni a családi vállalkozásokat?
- Mi minősül termelőeszköznek?
- Hogyan kezelendő a holdingstruktúra, üzletrész, cégérték?
- Hogyan kerülhető el a mentességek visszaélészerű használata?

Javasolt irány: Termelő, munkahelyteremtő, vállalkozási célú vagyon főszabály szerint ne tartozzon bele a vagyonadó alapjában, vagy pedig külön, kedvezményes, de szigorúan definiált vagyoni kategóriába tartozzon.

4.7. Ingatlanvagyon-probléma

Kérdés: Az ingatlanvagyon adóztatása lakhatási, befektetési vagy spekulációs kérdés?

Probléma: A saját lakhatást szolgáló ingatlan magas nominális értéke nem feltétlenül jelent magas jövedelmet vagy likviditást. Budapesten és az agglomerációban az infláció és az ingatlanár-emelkedés miatt sok család látszólag vagyonosabb lett, de nem feltétlenül rendelkezik nagyobb szabad jövedelemmel. Sok esetben a nominális ingatlan értéknövekedés valójában reál értéken számított veszteséget jelentett az elmúlt évek jelentős mértékű inflációja miatt. A jelenérték jelentős mértékű inflációs adót tartalmazna.

Ugyanitt fontos kiemelni, hogy például a francia szabályozás szerint Párizsban 60% az ún. vacancy tax felára, ha nincs bejelentett lakó vagy 6 hónapnál hosszabb ideig nincs bérbe adva az ingatlan. Több országban találhatunk olyan szabályokat, amelyek a külföldiek ingatlan vásárlását magasabb adómértékkel sújtják, mint a belföldi adózóként. A nemzetközi gyakorlatban látható olyan példa is, ahol a vagyonszerzési adó magasabb abban az esetben, ha nem az első ingatlant vásárolja a vevő.

Szabályozási kérdések:

- Teljesen mentesüljön-e a saját használatú célú lakhatás?
- Hogyan kezeljük a bérbe adott és az ebből származó jövedelem után adófizetési kötelezettségének eleget tevő tulajdonos ingatlanát?
- Hogyan kezeljük a spekulatív, üresen álló vagy rövid távú hasznosítású ingatlanokat?
- Hogyan kell figyelembe venni az ingatlanok jövedelme után megfizetett adókat?
- Kiterjedjen-e az adó a külföldi tulajdonú magyar ingatlanokra? (Ezzel kapcsolatban ismételten figyelembe kell venni a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeket, amelyek alapján az adóztatás joga az ingatlan fekvése szerinti országnál van.)
- Érdemes-e inkább magasabb vagyonszerzési illetéket megállapítani külföldiek hazai ingatlanvásárlására vagy a belföldiek további ingatlanvásárlásaira?
- Hogyan kerülnek figyelembevételre a vagyoni értékű jogok (pl. haszonélvezeti jog)?

Javasolt irány: A saját lakhatás teljes vagy széles körű mentessége indokolt. A bérbeadással hasznosított és szabályosan adózó ingatlanokat nem célszerű újabb vagyoadóval terhelni. A nem hasznosított, spekulatív vagy külföldi tulajdonú ingatlanvagyon külön vizsgálható, de nem általános vagyoadóként, hanem célzott ingatlanpolitikai eszközként.

4.8. Területi hatály és a külföldi tulajdon problémája

Kérdés: Csak a magyar adórezidensek fizessenek, vagy a Magyarországon fekvő vagyon külföldi tulajdonosai is?

Probléma: Ha a szabály csak magyar rezidensekre vonatkozik, akkor a hazai tulajdonú magyar ingatlanvagyon hátrányba kerülhet a külföldi tulajdonú magyar ingatlanvagyonnal szemben. Ez torzíthatja az ingatlanpiacot és a tulajdonszerzési döntéseket. A már korábban említett kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények nagy mértékben csökkentik a Magyar Állam mozgásterét a külföldi tulajdonban lévő vagyonelemek, illetve a magyar adó rezidensek külföldön található vagyonának adóztatásával kapcsolatban.

Szabályozási kérdések:

- A magyar rezidensek világvagyonára adózna?
- A nem rezidensek csak magyarországi vagyonára adózna?
- Hogyan kell kezelni a külföldi holdingon keresztül birtokolt magyar ingatlant?
- Hogyan biztosítható az uniós joggal összeegyeztethető, nem diszkriminatív szabályozás?
- Hogyan biztosítható a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményekkel való összhang?
- Hogyan kerülhető el a kettős adóztatás?

Javasolt irány: Ha van vagyonadó vagy ingatlanvagyon-adó, annak területi hatályát úgy kell kialakítani, hogy a Magyarországon fekvő vagyon tekintetében a hazai és külföldi tulajdonosok között ne keletkezzen indokolatlan versenyelőny. Megítélésünk szerint a mozgástér meglehetősen limitált az adóegyezmények miatt. A spanyol modellhez hasonlóan vizsgálható a rezidensek világvagyonára és a nem rezidensek belföldi vagyonára épülő kettős logika, de csak egyezményekkel és EU-joggal összehangoltan.

4.9. Likviditási probléma

Kérdés: Miből fizeti meg az adózó a vagyonadót, ha a vagyon nem eredményez bevételt?

Probléma: Az OECD szerint a likviditási probléma a vagyonadó egyik fő méltányossági kockázata: lehetnek olyan háztartások, amelyek jelentős vagyonnal rendelkeznek, de alacsony aktuális jövedelmük miatt az adó megfizetéséhez vagyont kellene értékesíteniük. Egyúttal, ha az adó megfizetése osztalékkivonást vagy eszközzeladást kényszerít ki, az ronthatja a hazai cégek növekedési és beruházási képességét.

Szabályozási kérdések:

- Lehet-e részletfizetést kérni?
- Halasztható-e az adó az eszköz értékesítéséig vagy örökléséig?
- Van-e jövedelemhez kötött adóplafon?
- Mi történik veszteséges vállalkozás vagy nyugdíjas ingatlanulajdonos esetén?
- Hogyan kezeli a rendszer a kiskorúakat?

Javasolt irány: Kötelező likviditási garanciák kialakítását ítéljük szükségesnek, mint például részletfizetés, halasztás, jövedelemhez kötött maximum, illetve a nem likvid vagyonelemek külön kezelése.

4.10. Értékelési probléma

Kérdés: Hogyan állapítható meg objektíven, a jogbiztonság igényeinek megfelelően és vitamentesen a vagyon piaci értéke egy heterogén, részben nem likvid vagyonelemekből álló vagyonállomány esetén?

A vagyonadó egyik alapfeltevése, hogy az adóztatni kívánt vagyon egységes elvek szerint értékelhető. A kérdés valójában nem az, hogy létezik-e „piaci érték”, hanem az, hogy az adóztatás szempontjából létezik-e egységesen és reprodukálhatóan meghatározható adózási érték minden releváns vagyonelemre.

Probléma: A tőzsdei értékpapírok értékelése egyszerűbb, de családi vállalkozások, üzletrészek, ingatlanok, műtárgyak, gépparkok, követelések, bizalmi vagyonkezelési és alapítványi struktúrák értékelése vitás és költséges lehet. Ha a szabályozás mentességeket, piaci értékelési elveket és csökkentő tételeket épít be, az jogvitákhoz és adótervezési lehetőségekhez vezethet.

A vagyon elemei értékelhetőségük szempontjából nem homogének. Míg a tőzsdei értékpapírok és likvid pénzügyi eszközök napi piaci áron értékelhetők, addig a vagyon jelentős része olyan eszközökből áll, amelyeknél:

- nincs folyamatos, transzparens piac;
- a „piaci érték” becslésen, modellezésen és feltételezéseken alapul;
- ugyanazon vagyonelem értéke különböző módszerekkel jelentősen eltérhet.

Különösen nehéz az érték és az adóalap megállapítása az alábbi esetekben:

- családi vállalkozások és nem tőzsdei részesedések;
- ingatlanok (különösen speciális, egyedi vagy hasznosításfüggő ingatlanok);
- gépparkok és termelőeszközök;
- műtárgyak, gyűjtemények, egyedi luxuseszközök;
- követelések és kapcsolt felek közötti finanszírozás;
- bizalmi vagyonkezelések, vagyonkezelő alapítványok és többszintű holdingstruktúrák.

Az értékelési bizonytalanság:

- tömeges jogvitákhoz vezethet;
- jelentős adminisztratív és szakértői költséget generál;
- ösztönzi az adótervezést és az alulértékelést;
- torzítja az adóterhelést az értékelési módszertől való „eltérés képessége” alapján,
- jelentős, nagy kockázattal járó adóellenőrzési folyamatokat és nagy szakértői tudással rendelkező adóellenőrzési kapacitást igényel.

Ugyanitt célszerű kiemelni, hogy Svájcban ingatlanok esetében nem a piaci érték képezi a vagyonadó alapját, hanem egy hivatalos kantonális érték, amely jellemzően a piaci érték alatt van és kantononként eltér. Spanyolországban az ingatlanok értékének a megállapítására több módszer (kataszteri érték, az adóhatóság által megállapított referenciaérték, beszerzési érték) közül lehet választani, amelyek közül a magasabbat kell figyelembe venni, de egyik sem a piaci értéken alapul.

Rendszerszinten fennáll annak a kockázata, hogy a vagyonadó nem a vagyon nagyságát, hanem az értékelési bizonytalanság kezelésének ügyességét adóztatja.

Megemlítendő, hogy az Alkotmánybíróság (AB) 2010. január 26-án elfogadott határozatában alkotmányellenessé nyilvánította az egyes nagy értékű vagyontárgyakat terhelő adóról szóló törvénynek a lakóingatlanok adójára vonatkozó rendelkezéseit, s azokat visszamenőleges hatállyal megsemmisítette. Ez alapján tehát ha a vagyonadót önadózással párosítják, akkor a forgalmi érték meghatározásában rejlő bizonytalanságból eredő kockázatot nem lehet az adóalanyokra hárítani.

Szabályozási kérdések:

- Piaci érték vagy könyv szerinti érték legyen az alap? Elfogadható-e, hogy az adóalap eltérjen a „valódi” piaci értéktől a jogbiztonság érdekében?

- Egységes vagy differenciált értékelési szabályok vonatkoznak az egyes vagyontípusokra?
- Milyen gyakran kell értékelni a vagyont: évente, többéves ciklusban, vagy eseményalapon?
- Ki végzi az értékelést (az adózó önbevallással, független értékbecslő vagy az adóhatóság)?
- Hogyan kezeljük a nehezen értékelhető vagyontárgyakat?
- Kell-e biztonsági sáv, például a piaci érték 80–85%-a?
- Milyen felelősségi és szankciós szabályok kapcsolódnak a téves vagy vitatott értékeléshez?
- Hogyan kezelendők a nehezen értékelhető, illikvid vagyonelemek (KKV üzletrészek, műtárgyak, egyedi eszközök)?
- Alkalmazható-e biztonsági sáv (pl. az adóalap a becsült piaci érték 80–85%-a), és ez milyen jogkövetkezményekkel jár?
- Hogyan kezelendő az értékelési volatilitás (piaci ciklusok, infláció, átmeneti értékvesztés vagy felértékelődés)?
- Önbevallásos rendszerben milyen adóhatósági korrekciós jog indokolt?
- Bevezethető-e előzetes adóhatósági értékelési állásfoglalás vagy kötelező „adóajánlás” nagy értékű vagyon esetén?

Javasolt irány: Nehezen értékelhető eszközöknél többéves értékrögzítés, biztonsági sáv és előzetes adóhatósági állásfoglalási lehetőség szükséges. Az OECD is javasolja a nehezen értékelhető eszközök értékének több évre történő rögzítését a folyamatos újraértékelési viták elkerülésére. A vagyoadó értékelési rendszerének nem a „tökéletes piaci érték” meghatározása, hanem a jogbiztonság, az adminisztrálhatóság és a viták minimalizálása kell, hogy legyen a fő célja. Ennek érdekében:

- Differenciált értékelési rezsím szükséges vagyontípusonként; nem alkalmazható egységes piaci érték elv minden eszközre.
- A nehezen értékelhető eszközöknél indokolt:
  - többéves értékrögzítés (pl. 3–5 év),
  - inflációval vagy piaci indexszel történő korrekció a köztes években.
- Bevezetendő egy biztonsági sáv (pl. a becsült piaci érték 80–85%-a mint adóalap), amelyen belül az adóhatóság nem vitatja az értékelést.
- Hibrid modell javasolt:
  - önbevallásos értékelés,
  - kockázatalapú adóhatósági ellenőrzéssel,
  - jelentős eltérés esetén szankcióval.
- Nagy értékű vagy komplex vagyon esetén biztosítani kell az előzetes, kötelező erejű adóhatósági értékelési állásfoglalás lehetőségét.
- Az OECD ajánlásaival összhangban a szabályozásnak kifejezetten kerülni kell az évenkénti teljes újraértékelést a nehezen értékelhető vagyonelemeknél, mert az aránytalan jogvitákhoz és adminisztratív terheléshez vezet.

Összességében: értékelési garanciák nélkül a vagyoadó nem technikai, hanem jogbiztonsági és működési kockázattá válik, amely aláássa az adó igazságosságát és tervezhetőségét.

4.11. Jogbiztonsági probléma

Kérdés: Sérülnek-e korábbi állami adóígéreték és legitim várakozások?

Probléma: A TBSZ, a NYESZ-R, a bizalmi vagyonkezelés és a vagyonkezelő alapítvány olyan konstrukciók, amelyeket a magyar állam jogszerűen elismert, szabályozott vagy kifejezetten ösztönzött. Ezek utólagos hátrányos kezelése bizalomromboló lehet.

Szabályozási kérdések:

- Mentésül-e a TBSZ-en és NYESZ-R-en tartott vagyon?
- Hogyan kezelendők a már létrejött bizalmi vagyonkezelések, vagyonkezelő alapítványok?
- Lesz-e szerzett jogokat védő átmeneti szabály?
- Lesz-e visszamenőleges hatály tilalma?
- Korábbi adómentességek kérdésköre?

Javasolt irány: Törvényi szinten szükséges lenne rögzíteni, hogy a korábbi állami adókonstrukciókhoz kapcsolódó, már teljesített tranzakciókat a jövőbeni vagyonadó nem érintheti hátrányosan. Ezzel elkerülhető a visszamenőleges hatályú jogalkotás és alkalmazásnak még a látszata is. A TBSZ és NYESZ számlák esetén ki kellene mondani, hogy ezek a konstrukciók nem tartoznak a tervezett vagyonadó hatálya alá. Hiszen nem a klasszikus értelemben vett vagyonról, hanem a bankkal vagy az értékpapír kibocsátójával szembeni követelésről van szó. A már létrejött bizalmi vagyonkezelések és vagyonkezelő alapítványokkal kapcsolatban szintén törvényi szinten ki kell zárni, hogy a vagyonadó hatálya alá tartozzanak. Amennyiben nem történik meg ezen konstrukciók kirekesztése a vagyonadó hatálya alól, akkor mindenképpen rendelkezni kell a szerzett jogokat védő átmeneti rendelkezésekről. Ajánlott, hogy a korábbi adómentességek és kedvezmények, amelyek a vagyonadó bevezetését megelőzően fennálltak, továbbra is érvényesíthetők legyenek, adott esetben kifutó rendszerben.

4.12. Mobilitási és tőkeáramlási probléma

Kérdés: Mekkora a kockázata annak, hogy a vagyon, a tulajdonos, a tudás és a vállalkozói tapasztalat elhagyja az országot?

Probléma: A vagyonadó (elsősorban Magyarország korlátozott adóztatási joga miatt) ösztönözheti a tőkeáramlást, és ilyenkor nem csak a vagyon hiányzik: az országból távozhat a tudás, a kapcsolatrendszer és a vállalkozói tapasztalat is. Az OECD szintén kiemeli, hogy magas tőkeadó-terhek mellett a vagyonos adózók portfóliót alakíthatnak át, adótervezésbe kezhetnek, vagy adórezidenciát válthatnak. Egyúttal, ha az adó megfizetése osztalékkivonást vagy eszközzeladást kényszerít ki, az ronthatja a hazai cégek növekedési és beruházási képességét.

Szabályozási kérdések:

- Mekkora tőkeáramlási hatás várható?
- A tervezett vagyonadó mekkora versenyhátrányt jelent a hazai vállalkozásoknak?
- Hogyan kezelhető a rezidenciaváltás, EU-n kívüli költözés esetén alkalmazandó-e az exit tax?
- Milyen hatása lesz a hazatérő vállalkozókra és szakemberekre?

- Milyen hatása lehet a tervezhetőség elvesztésének?
- Hogyan tervezhető a vagyoadóból származó adóbevételek?

Javasolt irány: Előzetes hatástanulmány nélkül nem ajánlott a vagyoadó bevezetése. Külön vizsgálni kell a hazai vállalkozói réteg, családi vállalkozások, befektetők és hazatérő tehetségek viselkedési reakcióit. A bevezetést egy átgondoltabb és széles társadalmi egyeztetésen alapuló szakmai előkészítő folyamatnak kell megelőznie.

4.13. Társadalmi elfogadottsági és kommunikációs probléma

Kérdés: A vagyoadó közös célhoz való hozzájárulásként vagy büntetésként jelenik meg?

Probléma: Ha a kommunikáció azt sugallja, hogy a vagyoadó önmagában gyanús vagy erkölcsileg kifogásolható, akkor az adó ellenállást vált ki a jogkövető, sikeres vállalkozói rétegből is.

Szabályozási kérdések:

- Mi az adó világos célja?
- Adófelajánlás lesz-e?
- Látható közszolgáltatási célhoz kapcsolódik-e?
- Lesz-e társadalmi konzultáció az érintettekkel?
- tranzakciós motiváció

Javasolt irány: Ha politikailag mégis napirenden marad a vagyoadó, akkor csak transzparens, célhoz kötött, társadalmilag egyeztetett formában érdemes róla beszélni. A sikeres, jogkövető vagyoadósítás nem lehet megbélyegzés tárgya.

5. Minimumfeltételek, ha a politikai akarat ennek ellenére fennáll

Ha a vagyoadó bevezetése politikailag elhatározott, akkor az alábbi feltételek nélkül a szabályozás jelentős gazdasági és jogbiztonsági kockázatot hordozna.

5.1. Teljes adórendszeri felülvizsgálat

A vagyoadó csak az adórendszer egészével együtt vizsgálható. Meg kell határozni, hogy:

- milyen meglévő adókat vált ki vagy mérsékel;
- hogyan kerülhető el a kettős adóztatás;
- hogyan illeszkedik a tőkejövedelem-adóztatáshoz;
- hogyan kezeli az öröklést, ajándékozást és tőkenyereséget;
- hogyan hat a vállalkozási adókra és helyi adókra.

5.2. Magas küszöbérték

Az 1 milliárd forintos küszöb túl alacsony.

5.3. Alacsony, sávós, ezrelékes kulcs

Az 1%-os éves kulcs túlzott lehet. A kulcsnak:

- sávósnak;
- alacsonynak;
- ezrelékes nagyságrendűnek;
- vagyoadóhoz kötött felső korláttal védettnek kell lennie.

Célszerű megfontolni az általános vagyoadó választhatóságának lehetőségét is.

5.4. Termelő vagyron védelme

Mentesíteni vagy kedvezményesen kezelni kell:

- működő vállalkozási vagyont;
- családi vállalkozások üzletrészeit;
- gyárat, telephelyeket, irodákat;
- gépparkot;
- munkahelyteremtő eszközöket;
- adózott bevételszerzésben használt vagyonelemeket.

5.5. Lakhatási célú ingatlan védelme

A saját lakhatást szolgáló ingatlant teljes körűen vagy magas értékhatárig mentesíteni kell.

5.6. Bérbe adott, adózó ingatlanok külön kezelése

A szabályosan bérbe adott és adózott ingatlan ne essen automatikusan vagyonadó alá, mert annak hozama már része az adórendszernek.

5.7. Területi hatály tisztázása

A Magyarországon fekvő ingatlanvagyont a tulajdonos rezidenciájától függetlenül vizsgálni kell, különben a külföldi tulajdonú ingatlanvagyron előnybe kerülhet a hazai tulajdonúval szemben.

5.8. Korábbi konstrukciók védelme

TBSZ, bizalmi vagyronkezelés, vagyronkezelő alapítványok és más, korábban jogszerűen létrehozott struktúrák esetében szükséges a szerzett jogok és legitim várakozások védelme.

5.9. Likviditási garanciák

Ajánlott eleme a rendszernek a részletfizetés, illetve adóhalasztás; továbbá a vagyron hozamához kötött adóplafon. Ezen felül a nem likvid eszközöket érdemes külön kezelni..

5.10. Kettős adóztatás elleni mechanizmus

Szükséges tisztázni, hogy a vagyont vagy a vagyron növekedését terhelő más adókat, hogy lehet beszámítani vagy levonni. Egy olyan rendszer gondolatát is érdemes mefontolni, amely a vagyronadót más tőkeadó helyettesítőjeként kezeli, nem pedig további réteggként. A nemzetközi adózás során felmerülő kettős adóztatási vagy kettős nem adóztatási helyzeteket is szükséges kezelni.

5.11. Bizalmi vagyronkezelések, alapítványok, holdingok átláthatósága

A szabályozásnak kezelnie kell:

- tényleges tulajdonosi viszonyokat;
- bizalmi vagyronkezelést;
- alapítványokat;
- külföldi holdingokat;
- információcserét;
- harmadik feles adatszolgáltatást.

5.12. Előzetes és utólagos hatásvizsgálat

Mérni ajánlott:

- a bevételi hatást;
- az adminisztrációs költséget;

- a jogviták számát;
- a beruházási hatást;
- a tőkekiáramlást;
- a rezidenciaváltást;
- a vállalozási kedvet;
- az ingatlanpiaci torzulásokat;
- a családi vállalkozásokra gyakorolt hatást.

6. Összefoglaló

A vagyoadó jelenleg nem tekinthető önmagában bevezethető, technikai adópolitikai eszköznek. A nemzetközi tapasztalatok alapján sokkal könnyebb rosszul bevezetni, mint jól. Magyarországon különösen nagy a kettős adóztatás kockázata, mert a tőkejövedelmek és vállalozási jövedelmek főszabály szerint már adókötelesek.

A szabályozási munka helyes kiindulópontja ezért nem egy vagyoadó-törvény gyors megalkotása, hanem egy teljes adórendszeri problématerkép és hatásvizsgálat elkészítése. Ennek kell eldöntenie, hogy a közteherviselés igazságosabbá tétele tőkejövedelem-adózással, öröklési szabályokkal, célzott ingatlanadóval, vagyonosodási vizsgálatokkal, transzparenciaszabályokkal vagy ezek kombinációjával érhető-e el hatékonyabban.

Meglátásunk szerint a vagyonosabb társadalmi rétegek arányosabb közteherviselése legitim cél. A nettó vagyoadó bevezetése azonban csak akkor vizsgálható felelősen, ha az nem a már adózott, termelő és hazai tulajdonú vagyon újabb terheléseként jelenik meg, hanem a teljes adórendszer átgondolt, nemzetközi tapasztalatokra építő, kettős adóztatást kizáró és versenyképességet megőrző reformjának részeként.

Bízunk abban, hogy a jelen problématerkép érdemben hozzájárulhat a vagyoadó esetleges magyarországi bevezetésével kapcsolatos szakmai gondolkodáshoz és a szabályozási alternatívák megalapozott értékeléséhez. Meggyőződésünk, hogy egy ilyen jelentőségű adópolitikai döntés csak széles körű szakmai egyeztetésre, nemzetközi tapasztalatokra, valamint alapos hatásvizsgálatokra építve hozható meg felelősen. Ennek érdekében a jövőben is készséggel állunk rendelkezésre további szakmai konzultációk, elemzések és javaslatok kidolgozásában való közreműködés céljából.

Budapest, 2026. június 2.

Tisztelettel:

dr. Herich György
MOKLASZ elnöke

dr. Sándor István
STEP Hungary elnöke